P. IO. BAPTISTAE FERRARII E SOCIETATE IESU DE CHRISTI LIBERATORIS...

Giovanni Battista Ferrari,
Valenti Gonzaga

Vicesgerenti,& Reuerendiss. P. Magistro Sacri Palatij videbitur. Romæ 29. Aprilis 1623.

Mutius Vitellescus.

Imprimatur, si videbitur Reuerendiss. P. Magistro Sacri Palatij Apostolici.

A. Episc. Hieracen. Vicesg.

Imprimatur.

Fr. Dominicus Paulaccius Magister, & Socius Reuerendissimi P. Fr. Nicolai Rodulfij Ord. Præd. Sacri Palatij Apostolici Magistri.

ORATIO.

RVMPE tandem, erumpe quà licet, ex ore, ex oculis, ſine Rhetorum fuco incomptus, ſine partitionis ordine incompoſitus, Deo moriente, parentalis dolor. Leuiter dolet B. P. dolorem quicunque ſuum poteſt ordinare. Hæc vna triſtiſſimam orbitatem decet eloquentia, confuſa cum rerum vniuerſitate flebiliter tumultuari. Quanquam vtinam confundi omnia, perturbariq. tum primùm cœpiſſent, cùm meridiana decolor nocte dies expalluit: cum trepido tumultu dehiſcens terra nutauit. Tum ſanè, tum potiùs peſſundatus rerum ordo eſt, cùm viliſſima ſubijt ſupplicia reus apud homines Deus. Hoc igitur lugubre argumentum exlex indicit dolor perorandum ad clepſydram lacrymarum. Ecce autem hodierna rerum confuſio nocturno prodigio prænuntiatur: ecce verno ſub ſydere, florido anni tempore, in horto Gethſemani, ſanguine pluit. Et hactenus quidem inter hortos: inter hoſtes nunc impenſiùs exangui deſudandum eſt. Iamq. illi proxima in arena circumſiſtunt cum facibus, & armis. Faces equidem iſtas tenebricoſo Inferorum igne crediderim eſſe ſuccenſas, quæ clandeſtinum ad ſcelus ita præluxere vobis, nocturnæ furiæ; vt obuium noctu Solem non agnoueri-

ſe, qui cælum, ac terras implet, Imperator ad im-plendas catenæ ſeruilis infames anguſtias redactus, crudelitatis præda rapitur per triumphum. Ac ne ſummum ſcelus non ritè fiat, è lictorum fæce auda-ciſsimus neſcio quis, tanquam ſcurra triumphalis Deo captiuo inſultans, ad riſum Pontifici, ad plau-ſum ſibi captandum, ſonoram alapam infringit. Ala-pis (miſerum me!) in terris plauditur ad ſalutem, lapſo terrarum Deo. Verùm hæc per ludibria luſit furor: ſeriò tandem ſcelus aggreditur. Ne ſæuiſ-ſimi virgatores, ne Regum Regi auguſtiſsimo ve-ſtem detrahite, quam illi vnam in rerum omnium inopia plebeium ad integumentum profuſa in alios ip-ſius charitas reliquit. Ne ſpecioſum forma præ filijs hominum frequentiſsimo in theatro denudate, cuius formoſiſsimus pudor oculorum coniectu grauiùs, quàm verberum ictu vapulabit. Vates infœlix ego ſum. Ecce delicatiſsimi ſenſus verecundia ſubito ru-bore ſuffuſa cruentatur. Heu ſatis, ſuperque publico dedecore modeſtiam vulneraſtis. Quid expeditis prę-terea virgis valentiſsimi tenerrimum in corpus carni-fices innocentiam excarnificatis? Vtinam liceret & tibi, Domine Ieſu, ad ſeruilis lanienę declinatio-nem vocem illam ingenuam, & compluribus ſaluta-rem vſurpare, Ciuis Romanus ſum: ſed ſuperſtitio-

num

num id temporis omnium commune Asylum Romam, falsis addicta numinibus verum oblita Deum erat ciuitate donare. Extabescite iam in lacrymas oculi, quando diuini corporis niues prodigiosi furoris æstu soluuntur in sanguinem. Ne, quæso vos, ne vlteriùs lictores. Ad terminales dolorum columnas per Oceanum sanguinis ventum est. Neque enim vna, sed geminæ videntur in illo verberum turbine, in illa sanguinis alluuie fixæ columnæ: quarum altera è duro marmore misericordia mollita non dissilit, quia sensu doloris obriguit: altera in vulnus mollissima, in tolerantiam planè marmorea, quamuis accisis viribus, inuictæ tamen fortitudinis mole sua stat. Age immensa pœnarum spatia fortiter emense perge iam ad coronæ præmia Ductor fortissime, quæ militaris tibi plausus adornauit. Sed quid coronamenti hoc est? Hoc deerat etiam hodiernæ portentis immanitatis, vt diuina non stellis, sed spinis tempora radiarent. Quanquam mirandum non est; quoniam rosas, antequam marcescerent, in sui coronam luxus præcerpsit; solas coronandæ spinas innocentiæ superfuisse. Regnandum coronato est. Regnum igitur in terris cape, sed coronæ simile, syderum Imperator. Enimuerò aprico iam in colle sublimis, atque spectabilis regnas. Iam dispergis cum Sole manus. Hoc tamen à Sole distas, quòd vtrinque occidis. Vtrinque enim occidentis vitæ fines trabalibus clauis acuta sensus præfigit acerbitas. Neque verò summos inter cruciatus Rex noster otiosus est. Placetne nosse, suburbano Caluariæ in regno quid rerum agat? Arborem serit alteri sęculo profuturam:

ribus iusta persoluat, rerum ordine conuulso funditus tremefacta, & meridianis tenebris flebiliter atrata, parentali nænia vlulauit. In communi rerum omnium strepitu vocem præcludit orationi dolor. Quare priuatum, & mutum dolorem hunc meum publicus naturæ vlulatus perorabit. Dixi,

LAVS DEO, B. V. M.

